

"Fahr-i Âlem (sav) Hazretleri şecere-i kâinatın hayattar çekirdeği, enbiya ve mürselîn o şecere-i mübarekin dalları olup, dalın iptidasından müntehasına kadar, kat'î bir alâkayla daimî birbirlerini götürüyorlar." İzah, "birbirlerini götürmek" ne demektir?

"Evet, Üstadım, nasıl ki, Fahr-i Âlem (sallâllahü aleyhi ve sellem) Hazretleri şecere-i kâinatın hayattar çekirdeği, enbiya ve mürselîn o şecere-i mübarekin dalları olup, dalın iptidasından müntehasına kadar, kat'î bir alâkayla daimî birbirlerini götürüyorlar. Bu sır için, Hazret-i Âdem Safiyyullah kokladığı ve hissettiği nur-u Muhammed (aleyhissalâtü vesselâm) hakkında demiş: 'Yâ Rab, benim alnimda bir çığırta var, nedir?' Cenab-ı Kibriya Hazretleri buyurmuş: 'Nur-u Muhammed'in (aleyhissalâtü vesselâm) tesbihidir.' Aynen kütüb-ü sâbıkada da vesile-i dünya olan Şâh-ı Levlâki evsafıyla, ashabıyla haber vermeleri gösteriyor ki, ulûm-u evvelîn ve âhirîni cami bir kitapla ba's olunacak, kâinatın ruhu hükmünde ve bütün kâinatın güzellikleri kendi fıtratında tecemmu edip, tekemmülle tulûu, fecirden sonra şemsin tulûu gibi bekleniyordu."(1)

Tabiri yerinde ise; nübüvvet zinciri bir bayrak yarışı gibidir, her peygamber kendi döneminde ve kavminde tevhit bayrağını elinde tutup, bir sonraki peygambere vermiş ve bu tevhit bayrağı en nihayetinde Peygamber Efendimize (asm) kadar gelmiştir. Bütün peygamberler aynı davanın farklı dönemlerdeki hadimleridirler.

Kainatı bir ağaca benzetirsek, bu ağacın çekirdeği ve kökü yani ilk yaratılan şey; Peygamber Efendimiz (asm)'in ruhu ve nurudur. Ve bütün kainat bu nurdan yaratılmıştır. Nübüvvet mesleği ve nebiler ise, bu kutlu çekirdekten tevellüt eden dallar ve çiçekler gibidirler. Nasıl dal ile kök arasında sıkı bir bağ var ise, nübüvvetin ilki ile sonu arasında da öyle sıkı bir bağ var demektir. Bu manaya işaret eden hadise yukarıda şu şekilde de ifade ediliyor:

"... Bu sır için, Hazret-i Âdem Safiyyullah kokladığı ve hissettiği nur-u Muhammed (aleyhissalâtü vesselâm) hakkında demiş: '**Yâ Rab, benim alnimda bir çığırta var, nedir?**' Cenab-ı Kibriya hazretleri buyurmuş: '**Nur-u Muhammed'in (aleyhissalâtü vesselâm) tesbihidir.**'..."

"Birbirine götürmek" tabirinde; her peygamberin tevhit davasını kendi döneminde ifa edip, bir sonraki peygambere devretmesi anlamındadır. Mesela Hazreti İsa (as)'in şu tebşiri bu inceliğe işaret ediyor:

"Hem Türkçe Yuhanna İncil'inin On Dördüncü Bab ve otuzuncu âyeti şudur: 'Artık sizinle çok söyleşmem. Zira bu Âlemin Reisi geliyor. Ve bende onun nesnesi asla yoktur.' İşte, 'Âlemin Reisi' tabiri, 'Fahr-i Âlem' demektir. 'Fahr-i Âlem' ünvanı ise, Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâmın en meşhur ünvanıdır."(1)

Bir maksat, bir dava için hareket edenler, birbirlerinin aynı hükmündedirler.

Dipnotlar:

(1) bk. [Barla Lâhikası, \(177. Mektup\).](#)

(2) bk. [Mektubat, On Dokuzuncu Mektup, On Altıncı İşaret.](#)